

NAGY TAMÁS

SZÍNEK ÉS SZAVAK

(LAUDÁCIÓ KOPRIVA NIKOLETT EGYÜTT NÍVÓDÍJÁHOZ)

Kopriva Nikolett 2015-ben publikált először az *Együttben*. Az évek során a folyóirat egyik meghatározó szerzőjévé vált. Sokoldalúságáról tanúskodik, hogy versei mellett novelláival és grafikáival is rendszeresen jelen van nemcsak Kárpátalja-szerte, hanem az egész Kárpát-medence szépirodalmi folyóirataiban, online felületein. A számos publikáció csúcspontja a 2020-ban megjelent *Amire csak a fák emlékeznek* című első verseskötete.

Kopriva Nikolett letisztult, részletekre odafigyelő költészetével egészen különleges versvilágba vezet az olvasót. Ebben a versvilágban tematikailag nagy szerepet kap az otthonkeresésnek és az identitás konstituálásának a folyamata. E folyamatok sajátos bemutatásához hívja segítségül a biopoétikát, és annak egyik alapvetését, amely szerint csak akkor érthetjük meg a valóságot és önmagunkat, ha megértjük a biológia költői dimenzióját. A verseinek helyszíneként gyakran megjelenő vidéki környezet látszólag statikus, Kopriva Nikolett azonban mégis fogékony az ott történő apró rezdülésekre. Akár a legjelentéktelenebbnek tűnő tárgy, zaj vagy mozgás is felruházódhat többletjelentéssel. A versek olvasásakor sokszor érezhetjük azt, hogy valamilyen elvarázsolt helyen járunk: a vershelyszíneként megjelenő ház, kert, erdő vagy hegy önmagában még nem kelti ezt a hatást, de az álom mechanizmusával, valamint a dér és köd motívumával kiegészülve, egészen misztikus hangulat teremtődik. Az idegenségérzet állandó jelenléte pedig kellő alapfeszültséget ad a verseknek. Több bravúros költői megoldást fedezhetünk fel a természet és az emberi test párhuzamba állításánál: „Hajnalban hangosabb a szél, / ereid megfeszülnek – vízre szóródó villámok.” (*Madárraj*). Egyszerre érezzük a lüktetését a belső és külső tájnak.

Amit a szavak sorba rendezésével nem tud kifejezni Kopriva Nikolett, azt megteszi a színek és vonalak használatával. Az *Együtt* folyóiratban megjelent grafikái többnyire figuratív alkotások. Mondhatni, az egyén belső tájképei. Élénk színekkel dolgozik, a szavak nyomtatására is használt fekete színt alig lehet megtalálni munkáiban. Expresszionista és néhol szürrealista stílusjegyek keveredésében gyönyörködhetünk. Az illusztrációi kétségtelenül gazdagítják és komplexebbé teszik a szövegek nyújtotta élményt.

Reméljük, továbbra is találkozhatunk Kopriva Nikolett nevével az *Együttben*, a jövőben pedig újabb verseskötetekkel gazdagítja irodalmunkat. Ehhez kívánunk kitartást és kellő inspirációt. Az Együtt Nívódíjjal pedig szeretnénk köszönetet mondani a kiemelkedő alkotásaiért, amelyekkel emelte a lap színvonalát.

